

да разграби покъщнинѣ-тъ на силный-тъ, кога влѣзе въ къщѣ-тъ му, ако първомъ не върже силный-тъ, и тогазы ще разграби къщѣ-тъ му. ^оИстинѣ ви казувамъ, че вси- 28 чкы-тъ грѣхове на сынове-тъ челоувѣчески ще имъ ся простятъ, и хулы-тъ колкото че въсхулятъ. Но който въсхули на Духа 29 Свягаго, ꙗма прощѣ во вѣкы, но повиненъ е на вѣчно осажденіе. *Това рече той, за-* 30 *щото казувахъ :* Има духъ нечистъ.

о Мат. 12; 51.
Лук. 12; 10.
1 Иоан. 5; 16.

п Мат. 12; 46.
Лук. 8; 49.

^пИдутъ прочее братія-та му и майка 51 му, и като стояхъ вънъ, проводихъ до него и выкахъ го. И съдяше народъ-тъ около него, и рекохъ му : Ето майка ти и братія-та ти вънъ искать тя. И отвѣща имъ и 52 каза : Коя е майка ми, или *кои сѣ* братія-та ми ? И като изгледа тѣзи, които съдахъ 54 около него, казува : Ето майка ми и братія-та ми ! Защото, който стори волю-тъ 55 Божію, той е братъ мой, и сестра моя и майка.

ГЛАВА 4.

И ^апакъ започнѣ да учи на край море- 1 то; и събра ся при него народъ много, така що той влѣзе въ ладію-тъ и съдяше на море-то ; а всичкый-тъ народъ бѣше на земію-тъ по край море-то. И учаше ги 2 много съ притчы, ^би говоряше имъ въ поученіе-то си : Слушайте. Ето излѣзе съятель- 3 тъ да сѣе. И когато сѣяше, едно паднѣ 4 край пѣть-тъ, и дойдохъ птицы-тъ небесны и озобахъ го. Друго паднѣ на каменито 5 *мьсто*, дѣто ꙗмаше много пѣръсть, и за скоро изникнѣ, защото ꙗмаше дѣбнѣ отъ земь. Но когато изгрѣя слънце-то 6 припърли ся, и понеже ꙗмаше корень, из-

а Мат. 15; 4.
Лук. 8; 4.

б Гл. 12; 58.